

SANDPAPPRET

NR 1

ÅRG 13

FN-KAMRATERNA 72 M

SANDPAPPRET

NR 1 Februari 2006 ÅRGÅNG 18
Medlemsblad för Kamratföreningen FN-kamraterna 72 M

INNEHÅLL	SIDA	ANSVARIG / FÖRFATTARE
Redaktion och innehåll	2	Redaktören
Batsh har ordet	3	Bataljonschefen Göran Wetterlundh
Kris och krishantering		
Från Styrelsen		
Föreningsinformation	4	Lars Josefson Styrelseordförande
Rapport från Julbordet	4-5	Bo Ringdal Sekreterare
Hemsida för FN-kamraterna 72 M	5	Leif Willman
Adressuppgifter	5	Redaktören
Medlemsnytt		
Jubilärer	5-6	Per Hallgren Kassör
På tal om Palestina	6	Bengt Hällkvist
Nytt från Högvarteret -- FN - aktuellt		
Ävilda FN-kamrater/-veteraner	7-8	Göran Wetterlundh Bengt Hällkvist Per Hallgren
Munsprängda fräddssoldater	8	Bengt Hällkvist
Ävilden FN-instruktör och krigs-veteran	8-10	Bengt Hällkvist
Översiktskarta internationella	10	Redaktören
Insatser		
Fredskamp -- Medicin		
Nytt internationellt sjukvårdselement	11	Bengt Hällkvist
Stabsredaktörens spalt	12-13	Käbe Lidén
"AI - Limerickar"	13	Slure Ahlstedt
MÖ - humor... hört berättas	14	Bengt Hällkvist
Ökenvärlden...	15-16	Alv Svensson
Redaktionellt	16	Redaktören
Strövtåg i Bibelns tänder	17-18	Ingvar Holmquist
Vart att veta från MÖ...	19-20	Redaktören
Vad bjuder Främre Orienten?	20	Per Hallgren

Omslagsbild främre: Collage om hök eller duva?

Signerade folon:

Osignerade folon:

Översiktskarta svenska fredsbevarande insatser
Signerade illustr.:

Bengt Hällkvist
Stieg Forsberg, Genom Bo Ringdal,
Reuters, Genom Ingvar Holmquist
Försvarsmakten/SvD, Ur SvD, Ur ÖC
Osignerad från HKV
Bengt Hällkvist

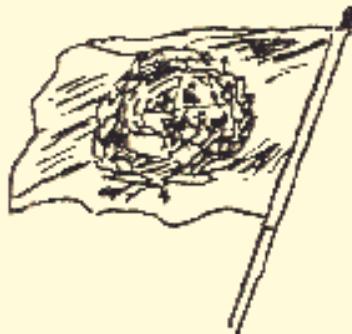
REDAKTÖR: Bengt Hällkvist, Informationsbyrå Hällkvist
Sjöfiden 40
590 77 VRETA KLOSTER

Organisationsnummer: 36 06 16 - 3214

2 Plusgironummer: 832 57 63 - 4

("F-skattereg")
Tel: 013 - 602 45
Fax: 013 - 602 45

E-post: bengt.hallqvist@zeta.telenordia.se

Batch

hast - ordet

KRIS OCH KRISHANTERING

När dessa rader nedtecknas i december 2005, har vi fått ta del av medborgarkommissionens rapport om hur och på vilket sätt tsunamikatastrofen sköttes av den svenska statsledningen. Det är ingen överdrift att påstå, att rapporten avslöjar stora och anmärkningsvärda brister i ledningsförmågan i en kris situation. Svenska folkets dom kan nog bli hård.

Jag har inte läst hela rapporten men -- av vad jag kan förstå -- har militären roll eller betydelse behandlats endast i förbigående. Man konstaterar b. a. att jourtjänsten var inrägnen på försvarsdepartementet. Efter Kalla krigets slut och efter hand som försvararets styrka i fred -- samt krigsorganisationen reducerats har känndomen om det militära ledarskapet ommedvetet (eller medvetet?) fallit i glömska. Försvarsmaktens chefer på alla nivåer är utbildade och övade i förmåga att fatta beslut och ta ansvar i olika former av kriser. På något sätt veta. Ådalskravallerna såsom en mörk skugga över synen på militära insatser i en fredssituation. Vem skulle i dag tro att något liknande skulle kunna inträffa?

Det skulle nog vara värdifullt om regering och chefstjänstemän deltog i en militär ledarskapskurs. Många i näringslivet tar tacksamt emot inbjudningar till sådana kurser!

Det nyss sagda kan möjligen uppfattas som okritiskt, särskilt eom jag då och då i mina "ledare" varit allt annat än positiv till hur vissa frågor hanteras inom Försvarsmakten i dag. Det militära förmågan att hantera akuta kris situationer tor jag trots allt finns kvar. Liknande tankar framförs ju också av våra kamrater Lars Boëwin, Rolf Sjöberg och Bengt Hällkvist i föregående nummer av Sandpeppret.

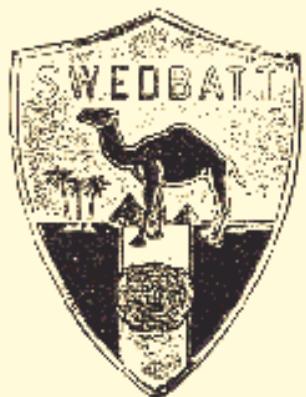
Invandrarfrågor, arbetslöshet samt ungdomsbrottligitet är också frågor som skulle kunna diskuteras under rubriken "kris". Det finns inga patentlösningar men om nu inte försvaret har någon röt i akuta kriser kan kanske försvarets personal göra samhällsinsatser på andra sätt. Här kommer ett exempel från Halmstad. Ett antal arbetslösa invandrare med viss kriminell bakgrund har under hösten deltagit i kurser i regi av Halmstad garnison och i samverkan med kommunen. En överlevnadsutbildning avslutade kurserna. Efteråt konstaterade alla att det var det bästa de någonsin hade varit med om. De hade fått lära sig mycket om sig själva, fått lära sig ta ansvar samt fått nya vänner över kulturella och religiösa gränser. Av egen erfarenhet och genom ett antal artiklar i svensk dagspress vet jag att de flesta av våra unga invandrare både kan och vill göra positiva insatser i sitt nya hemland. Försvarsmakten ska naturligtvis inte ta över det sociala ansvaret i samhället men hur många ungdomar, pojkar såväl som flickor, skulle inte se värnplikten som en positiv utmaning.

Jag har tidigare berört våra internationella fredsinsatser. Sandpaporet har regelbundet förtjänstfullt redovisat den aktuella situationen. Det är trots allt en implicerande insats, som vårt land gör. Det internationella åget samt utvecklingen i världen pekar mot att behovet av insatser kommer att öka. Jag hoppas att våra svenska soldater ges de bästa förutsättningarna inte minst materIELT. Att snåla på skydds- och vapenutrustning wäre brottsligt.

Göran Wetterlundh – 001

Sedan ovanstående artikel skrivits har vi fått bevis på att våra jägarsoldater (inom ISAF) i Afghanistan ännu ej fått pansarskyddade 4-mannajeopen 'Gator' -- två mindbädades i howdæc varav Jesper Lindblom dog först. Hed 3

Från STYRELSEN

FÖRENINGSSINFORMATION

Styrelsen avhöll terminens sista styrelsemöte 9 december. Bland de ärenden som avhandlades kan nämnas gladjen över vår nya hemsida, dito över ytterligare ett nummer av Sandpappret. Tack Leif och Bergt! Arbete med våra nya stadgar fortsätter. Synpunkterna som har inkommit på Utkast I bearbetades. Utkast II går ut till dem, som besvarat Utkast I -- senast i januari 2006. Några större förändringar synes icke vara att vanta! Nara nog samtliga "remissinstanser" var tillfreds med utkastet.

Planeringen av nästa Föreningsmöte fortskrider. Klart är att det kommer att avhållas en helg mellan 8 september och 10 oktober 2006. Klart är också att det inte förläggs till vare sig Götaland eller Norrland. Vi återkommer i frågan – på hemsidan och måhända i nästa nummer av Sandpappret.

De krafter, som hade törts under mötet, återtogs en timme senare genom inmundigande av det traditionella julbordet.

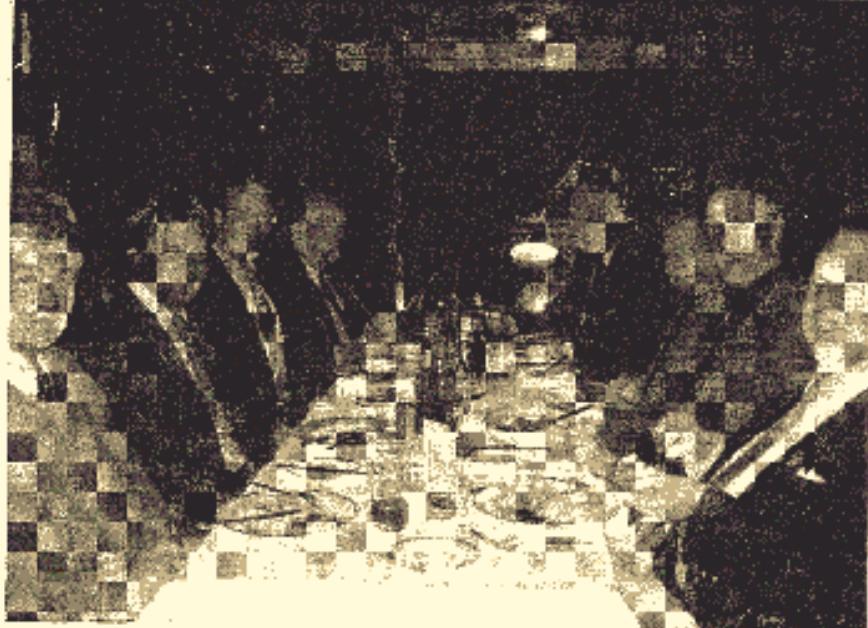
Lars Josefson – 004

RAPPORT FRÅN JULBORDET

En tradition sedan många år är att måglada medlemmar, som kan komma loss, träffas några veckor före jul för att fira julbord tillsammans. Eftersom flertalet kamrater bor i Stockholmsområdet har det blivit naturligt att v. samlas där. Det brukar vara kring tio personer – ibland fler, ibland färre. Några kommer nästan alltid bara ibland. I år var vi åtta kamrater, som slöt upp sent på eftermiddagen fredagen den 8 december. De hungriga var (Obs! I bokstavsordning – inte som man vid en första anblick kan tro efter hur mycket man åt!) Åke Gustafsson, Lennart Korswall, Kåbe Lidén, Walter Meijer, Bo Ringdahl, Björn Sterner, Alv Svensson och Lars Thildevall. Den uppmärksamme läsaren noterar, att det inte alls bara är kamrater från Stockholm, som var med. Och mycket riktigt så hade Lennart tagit X2000 från Skara, Sterner blott från Örebro och Alv lågat från Skövde! Mickie Ekström brukar nästan alltid vara med men i år var han i Thailand och fick tyvärr inte tag i några passande biljetter.

Under årens lopp har många olika jubord testats från lågpris till lyx. De senaste åren har v. dock fastnat för restaurang Gondolen och så blev det även i år. Nu inte bara för den storlagna utsikten och mysiga miljön, utan framför allt för den läckra matsedeln. Det var otroligt vältagat, gott och frascht samt en mycket trevlig stämning och geminy på stället. Visserligen kostar det en del men v. var alla eniga om, att detta jubord är något helt utesluter det vanliga! Flertalet av oss hade laddat upp genom att hoppa över både frukost och lunch, varför övningen kunde genomföras till full belåtenhet.

4 (Forts. nästa sida)

Desta, glada ökenkamrater vid kontakat julbord.

Foto: Genom Bo Ringdahl

Dock inte för vännen Kåbe, som redan efter några timmar i en hast själv svepte sig snapsen, bad om ursäkt, beteckade för sig och sprang iväg. Förvirring uppstod kring bordet -- alla hade inte observerat att han faktiskt hade betalt många beförde att de bevitnat en verklig springnöta!

Livlig diskussion utbröt kring bordet om huruvida vi skulle rädda honom eller göra en polisanmäljan. Innan de faktiska omständigheterna var utredda, hade dock de upprörda enats om, att man självfallet inte kunde svika en kamrat utan alla skulle solidariskt ta hans del. Kåbe skulle få ta konsekvenserna senare! Lätenaden var sätter när vår strålande servitris kunde bekräfta att han hade gjort rätt för sig.

Några dagar senare fick jag ett mejl från Kåbe, där han beklagade sitt snabba uppdrag och förklarade att han var tvungen att springa till ett möte och att han där fick ett så bra uppdrag att han vill fira det genom att redan nu anmäla sig till nästa års julbord!

Bilder från vårt julbord finns på föreningens hemsida enligt nedan.

Bo Ringdal - 010

HEMSIDA FÖR FN-KAMRATERNA 72 M

Efter att jag har skaffat domännamnet samt bytt webbhotell har hemsidan blivit lättare att underhålla och att hålla aktuell. På hemsidan finns nu samtliga nummer av Sandpappret, som har kommit ut och under senaste året har Ökenkulren från 1978-1979 scannats och lagts ut på hemsidan. Du kan även hitta e-postadresser på hemsidan.

Vi har nu tillgång till mer utrymme så nu kan betydligt fler foton publiceras. För närvarande finns ca 200 bilder att titta på. Till nästa projekt behöver jag Din hjälp! Jag skulle vilja lägga ut foton från samtliga posteringsar men då jag inte har de korten själv så hoppas jag att Du kan scanna in kort samt maila dem till mig på min egen e-postadress (ejf.willman@zzzz.ee).

Om Du tycker att det är något som saknas på hemsidan så är det bara att höra av Dig.

Hemsidan: <http://www.zzzz.ee/sina/>

Leif Willman -- 114

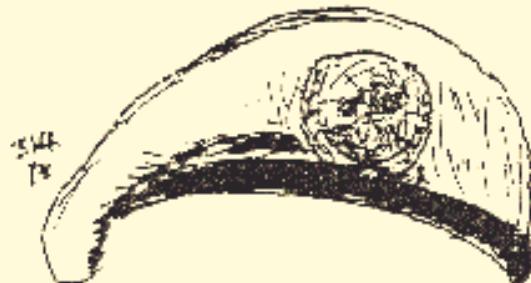
ADRESSUPPGIFTER

Nearstående uppgifter om ny adress har inkommit till redaktionen:

056 Bernt Berlin
Brita Sköneråsgård 20
742 34 ÖSTHAMMAR

Redaktören

MEDLEMSNYTT!

ÅRSJUBLÄR

Är du här vi intjet att uppmärksamma jubilarer i form av "5- och 10-åringar" nästkommande år, 2006, och de synes vara som följer.

66 år

Sture Ahlsledt HQ/stab

B/S

60 år

Karl-Oscar Mikaelsson STR - komp/hygien

30/S

70 år

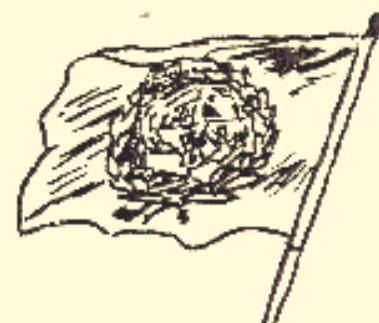
Bengt Hällkvist C STR - komp
Alv Svensson C Batstab/stri

16/6

28/11

6

65 år		
Ulf Hedlund	STR - komp/sjvto	25/6
Lennart Sjögren	Batstab/posten	27/6
Thord Hjälm	2. komp/3. plut	9/9

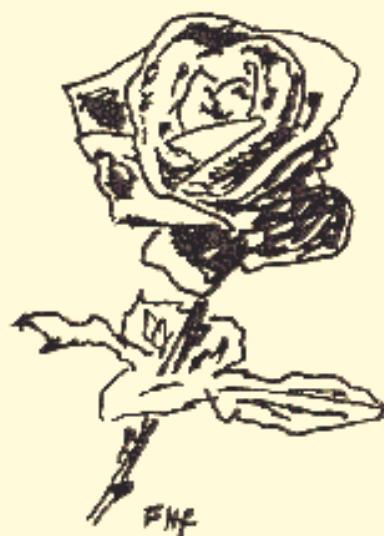
60 år		
Ingvar Pikkarainen	STR - komovrep o drivmplat	8/4
Anders Lundqvist	1. komp/2. plut	12/7
Urban Eskelund	Stf C 1. komp	13/7

28/8
17/2
1/3
14/3
12/6
22/7
22/8

55 år		
Anders Marin	STR - komp/förpl/plut	28/8
Karl Merefält	2. komp/stabsto	17/2
Jan-Olof Paulsson	Batstab/stn (ADC)	1/3
Kjell Boxeli	STR - komo/förpl/plut	14/3
Per-Olof Michel	Batstab/stn	12/6
Thomas Söderman	STR - komo/förpl/plut	22/7
Bo Ringdal	Batstab/stn	22/8

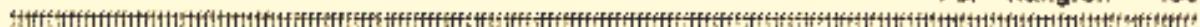
50 år		
Stefan Ekberg	3. komp/2. plut	6/1
Ronny Rothati	STR - komp/förpl/plut	16/1
Björn Sterner	Batstab/stn	17/2
Mats Dahlstrand	STR - komovrep o drivmplat	17/5
Stefan Rosenberg	1. komp/hund (STR-komp)	18/5
Göran Hage	3. komp/st. plut	23/5
Per Danielsson	3. komp/sto	29/5
Anne Gustafsson	STR - komo/förpl/plut	2/6
Ulf Gustafsson	2. komp/2. plut	17/7
Martin Öberg	3. komp/sto	24/9
Benny Wäss	3. komp/1. plut	25/9
Ulf Nilsson	1. komp/sto	24/11
Mats Fynnes	3. komp/2. plut	20/12

6/1
16/1
17/2
17/5
18/5
23/5
29/5
2/6
17/7
24/9
25/9
24/11
20/12

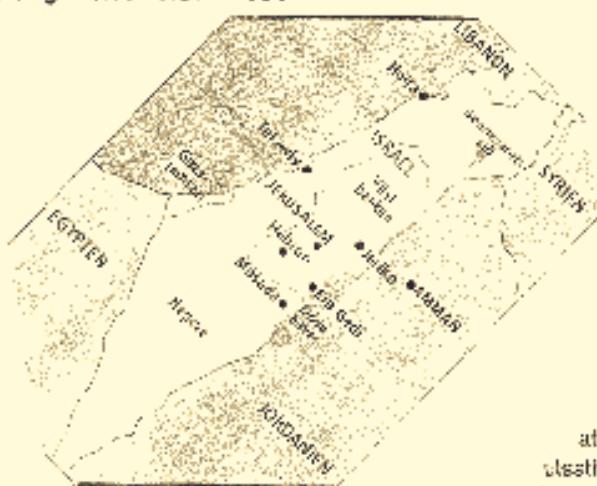
Vi hoppas att gratulationer från anhöriga, ökenkamrater och andra inkommer när så är aktuellt.

Per Hallgren - 180

PÅ TAL OM PALESTINA

Bengt Hällkvist - 050

Generalen Sharon har alltsedan israeliska
Självständighetskriget 1948 - 49 gjort sig känd
som kanske sitt landas djärvaste och mest hårdtöra
officer -- or "sloghök" -- som oftast ensatt sig mot tvungen
att alltför hårt turma på folkrätten. Han har därför ej aldrig fått
utsättas för beräkning kritik -- mest utomlands. Hemma i Israel an-
ses han oftast som sitt lands livräddare. Han synes 2005 ha varit den

6 ende dä levande israel med auktoritet att beordra utrymming av Gazamrådet -- en "duva" eller snarare "duvhök".

Nytt
från

HÖGKVARTERET

FÖRSVARSMAKTENS
INSATSLEDNING OPERATIVA
M.FL.

FN - AKTUELLT

EFTER TILLMÖTESGÄENDE FRÅN HÖGKVARTERET M.FL. OCH INFORMATIONSURVAL SAMT SÄRSKILD PRESSRESEARCH FRÅN REDAKTIONEN HAR NEDANSTÄENDE REDOVISNING ÖVER AVLIDNA FN-VETERANER SAMT FÖRSVARSMAKTENS M.M. LÖPANDE JÄMTE PRELIMINÄRT FÖRESTÄENDE INTERNATIONELLA ENGAGEMANG KUNNAT UPPRÄTTAS.

REDAKTÖREN

Överstelöjtnant Claes Stähle,
1919- 2003. Foto: Stieg Forsberg
officer i regementsstaben -- dvs ansvarig för ammunitions- och tygkänsliga materiellförsörjning -- då kaptenen Claes Stähle. Vår värns uppenbarelse marade dock till respekt. Stähle blev major 1966 samt överstelöjtnant i Försvarets intendentkår 1972.

Der sista tjänstgöringen före pensioneringen gjorde Stähle såsom underhållschef vid FN-bataljonerna 70 M och 72 M 1978 - 1979. FN-rutinerna var ju då att befattningen underhållschef vid varje svensk bataljon normalt bytte innehavare i halvår och denne således grenselse två bataljoner. Claes Stähle var en mycket skicklig yrkesman. Han var noggrann, ytterst pliktrogen samt lojal. Under den något bistra ytan fanns en stor mängd värme. Han blev en mycket uppskattad vän och kamrat för de svenska FN-soldaterna i Siraiöknen. Däremot lorde ingen ökenkamrat ha sett vår vän i utlösning på korta plastiskidor nedför sanddyner, som soldaterna på position 550, trots att Stähle såsom ung nordländsofficer var mycket oaktig slalomåkare. Efter hemkomsten till Sverige och inte långt efter pensioneringen drabbades Claes Stähle av ohälsa samt avslöd därför från fortsatt medlemskap i vår kamrattförening. Överstelöjtnanten Claes Stähle blev 86 år gammal och avled efter en längre tids sjukdom den 4 oktober 2005. Vår vän efterlämnar sönerna Fredrik och Carl med familjer.

Göran Wetterlundh - 001 och Bengt Hällkvist - 050

AVLIDEN FN-VETERAN -- kaptenen i reserven Kjell Bomerheim, och inom vår mission i grunden rekryterad såsom chef Svenska MP-troppen i UNEF II, MP-kompani, perioden november 1978 - juni 1979. Då MP-troppens personal -- valt tjänst i MÖ -- splittrades upp i éttå internationella (Forts. nästa sida) 7

Kjell Bornerheim 1947 - 2005, kapten i Kavalleriets reserv. Foto: Stieg Ericsson

polisdetachments/tjänstgöringsorter, varifrån vanligen patrulltjänst utkommenderades om två MP från skilda lärnor, blev Bornerheim samtidigt utsedd till stallföreträderande chef MP-kompaniet -- under major Smedjeågården -- men därtill engagerad såsom chef Traffic Section i UNEF II HQ i Ismailia.

Kjell Bornerheim var efter hemkomster tid också medlem av vår kamrattförening men fick efter några år alltmer besvär av tinnitus, vilken hörsekskada kom att ellvarligt försvara tillvaron över huvud taget för honom, varför han lämnade vår samvaro.

Kjell Bornerheim utnämndes till fänrik i Kavallerists reserv med placering vid Kungliga Livgardets dragoner, K1, i september 1972.

Kjell Bornerheim uteskrivs från Polisskolan 5 februari 1973, varefter han genomförde polistjänstgöring i Täby, Rikspolisstyrelsen (RPS) i Stockholm och Stockholmspolisen i olika perioder. Från 1 juli 1991 tills han gick i släkpension, 2 januari år 2000, tjänstgjorde Bornerheim såsom chef för försvarssektionen i Stockholms polisdistrikt. Kjell Bornerheim slutade sina daga i jordelivet 19 oktober 2005

Bengt Hällkvist -- 050 och Per Hallgren -- 180

MINSPRÄNGDA FREDSSOLDATER ur ISAF (International Security Assistance Force) i Afghanistan och dess svenska del har abrupt blivit verklighet. Kanske är inte vi FN-veteraner alldeles överraskade, att svenska fredssoldater kan dödas under stödskickande former i samband med en fredsförmedlade operation, men synnerligen är svensk alimärhet det -- ev media att döma. I Sandpappret nr 1-2, årg 9-10 sid 14 redovisades hur Sverige bl.a. bidrog med en speciellt sammansatt jägarpluton (då FS 03) om 34 man, varav valdigt

många var yrkes- eller reservofficerare härhemma, vars namn och utseende var sekretessbelagda och således ej dock publiceras i offentliga sammanhang eller i media mht krigsplacering inom svenska försvar. Styrkan benämns dock i media Särskilda Skyddagrupper, SSG, och har i Afghanistan såsom fjärde jägarpluton, QRF, ingått i ett brittiskt snabbinstskompani med områdesansvar för provinsen Mazar-i-Sharif i norra delen av landet. (Jfr även Sandpappret nr 1, årg 12 sid 11)

Fredagen 25 november drabbades en öppenrad patrullbil med fyra svenska QRF-soldater för ett bombattentat varunder en nedgrävd, tjärrutöst spränglad dörr detonade vid den fordon, som de tyra soldaterna äkte. Bilar körde först i en kolonn på fem svenska ISAF-bilar i utkanten av Mazar-i-Sharif. Vid attentatet dödades Jesper Lindblom och skadades de tre andra, varav dock Tomas Bergqvist senare avled.

Enligt uppgift saknar sällan också OB, amfibiegeneral, som chefen OPB, flyggeneral, personligen markoperativ erfarenhet i fredsförmedlade missioner utomlands. Detta kan vara förklaring till att de synbarligen inte vant införstådda med riskmomenten i sådan verksamhet. Det räcker inte enbart med kevlarhjälmar och skyddsvästar utan också pansarjeepar, typ Galleon, vilken nu har beställts 100 ex från Sydafrika men först avsedda för den svenska Battlegruppbataljonen för EU-insäser. I ovan nämnda skyddsfråga har nu försvarssledningen tvingats tänka om och ska snart pansarskyddad patrullfordon tillföras svenska

Begravningsakten 17 december av minsprängda Jesper Lindblom i Karlsborgs garnisonskyrka i närvaro av anhöriga och representant försvarsledningen

Foto: Försvarsministeriet / SvD.
ISAF-styrkor i Afghanistan utöver den förutsättning av den svenska personalstyrkan, som regeringen beslutat ska ske före mars 2006. Cavsett dessa förstärkningar undrar man, varför chefen i Mazar-i-Sharif inte genomgående beordrat, att konvojlät ska utgöres av ett av redan förut i området tillgängliga pansarskyttefordon. Även om folkrätternas regler ska iakttagas av FN-förband och andra fredsförmedlade styrkor kan deras helamässigt inte så förväntas vara fallbehövlig att angripa av al-Qaida-kämpar eller talibane m.fl.

AVLIDEN FN-INSTRUKTÖR OCH KRIGSVETERAN = Allan Mann, sedermera kapten i pansartruppernas reserv m.m. Mann är enligt uppgift ha blivit tödd -- eller ha sitit ursprung -- i Toreboda,

Västergötland, från maj 1921. Som väl de flesta förste veta angrep Sovjetunionen vårt grannland Finland 30 november 1939. Åter Mann var då 18 år och nybliven svenska juniormästare i brotting men hade ännu ej mönstrat för värnplichtstjänstgöring, vilket dock inte hindrade honom från att omgående anmälde sig såsom krigsträvlig och bli uttagen till ordonnans i Svenska Frivilligkåren, SFK, med destination finska Sallfronten. Knappat en månad efter vapnen tyvärr länga finak-ryks linjerna i mitton av mars 1940 angrep Hitlertyrkan den 9 april våra grann ände Danmark och Norge. Vid krigsutbrottet i Norge ville Mann inte svika sina norska vänner -- som han lärt känna i den svenska frivilligbataljonen, vilken hade kämpat under svenska officerare i SFK -- och som var på väg hem till Norge för slutlig avrättning, när tyska överhetet kom.

Tillsammans med dessa kämpar anslöt sig Mann till de svenska styrkor, vilka utkämpade fördröjningsstrider i Kongsvinger upp mot Røros. När striderna i Sydorge upphört begav sig Allan Mann och hans kamrater via svenska inlandebanan m.m. in i Nordfinland samt där upp genom Petsamo-området och åter in i det alltjämt fria, kämpande Nordnorge. Tillhörande en norsk bataljon deltog han under mycket hårdare strider -- mot general Dietels tyska bergstrupper -- i återerövringen av Narvik 28 maj. I början av juni ingick Mann i en allierad styrka med franska främplinglegionärer, fris polska samt norska soldater, vilka pressade de tyska förbanden längs järnvägen från Narvik mot svenska gränsen. Under dessa strider sårades han av granatsplitter i magen medan hans plutonchef -- en fransk löjtnant -- skadades i den benet. Medvetet en provisoriskt sammansatt skidkälke släpade Mann legionären under 19 timmar i djup blötsnö mot och över den svenska gränsen, var på en svensk gränspatrull stötte på dem. Allan Mann var härvid modvilalös av biobjektivitet och utmattning. 1941 trädde Mann från värnplicht i Sverige på grund av krigsskadcr. Under den svenska sjukhusvistelsen -- efter Narvikstricoma -- värvades han dock såsom kurir mellan Sverige och det ockuperade Norge varför han utförde ett 50-tal uppdrag för norska motståndsrörelser utan att anträjas av Gestapo.

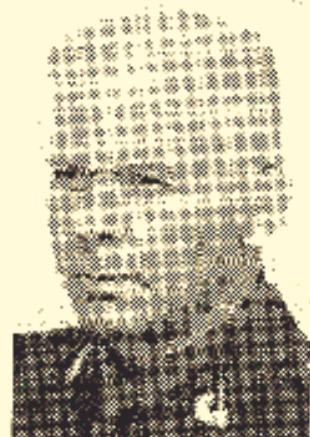
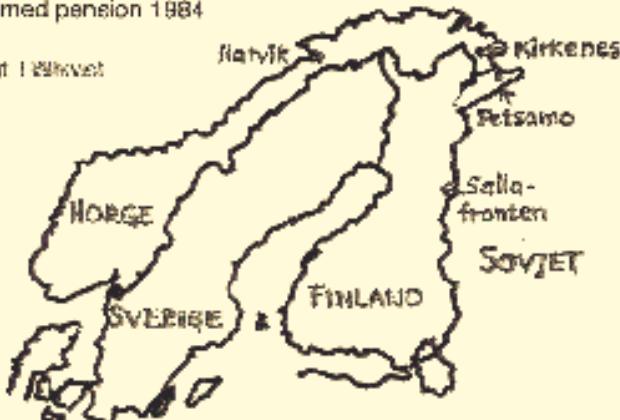
I världskrigets senare del flögs Allan Mann över till Storbritannien och sättslöts där -- trots frikallolisen -- till den norska Commandokompani Linge för utbildning i sabotage, närrörelse samt fältskärmsköppring! I slutet av 1944 återvände Mann till Sverige och underställdes den norska amerikanska flygvärmen Bornth Balchen, vilken från Lule trakten förberedde medverkan i frigöringen av Nordnorge. Härunder deltog Mann i ett flertal underrättelser, underställdes samt räddningsoperationer i norska Finnmarken bl.a. så att ryssarna inte skulle bli ensamma segrare där. Irom partiet kan nämnas att Balchen på nordsvenskt område fördelade befatlet över ett par divisioner Dekolatransportbataljon och utbildades i vårt land hemmahögt över 20 000 man s.k. norska "polistrupper" -- ca 150000 till antal mindre specialenheter.

Efter kriget utbildade sig trökallade Mann till gymnastikkårsare i Norge, blev norsk officer, gifte sig med en norsk kvinna för att sedan återvända till Sverige i början av 1950-talet. 1951 började Mann såsom tillfällig lärare i tyskisk träning och närrörelse vid Kungl Krigsskolan, Karlberg, och fick 1956 ordinarie anställning samt förordnande som kapten genom särskilt beslut.

År 1967 blev Allan Mann utnämnd

Kapten i Panzetruppemars reserv
och avgick med pension 1984

Collage: Bengt I Wikkvist

Kapten i reserven Allan Mann

1921 - 2005. Foto: Stieg Forsberg.

År 2004 genomfördes i Nordnorge en internationell övning i krishantering under namnet "Operation Allan Mann" uppkallad så för att hedra Manns krigsinrätter -- främst i Narvik-området. Allan Mann hedrades också med ett otal framträdande krigsutmärkelser såsom franska Hederslegioner, franska Krigskorset, brittiska Military Medal, norska St Olavmedaljen med ekegren och norska Försvarsmedaljen med lagergren samt finländska medaljer från vinterkriget.

En stor del av den svenska officerskåren -- varav åtskilliga senare FN-officerare (motsv) -- ur alla försvarsgrenar har utbildats av Allan Mann i tyskisk träning och närrörelse. Många FN-bataljoner har utbildats av honom i kravallbekämpning medelst o.l. plogformering. Även polis, brandkår m.fl. civile institutioner har haft nytta av hans program för buk, rygg, armar och knän (BRAK). Blivande officerare utbildade han i närrörelse och handgäng dvs hur man slåss med enbart kniv, bajonet, spade eller vapenlös med hjälp (Forts nästa sida) 9

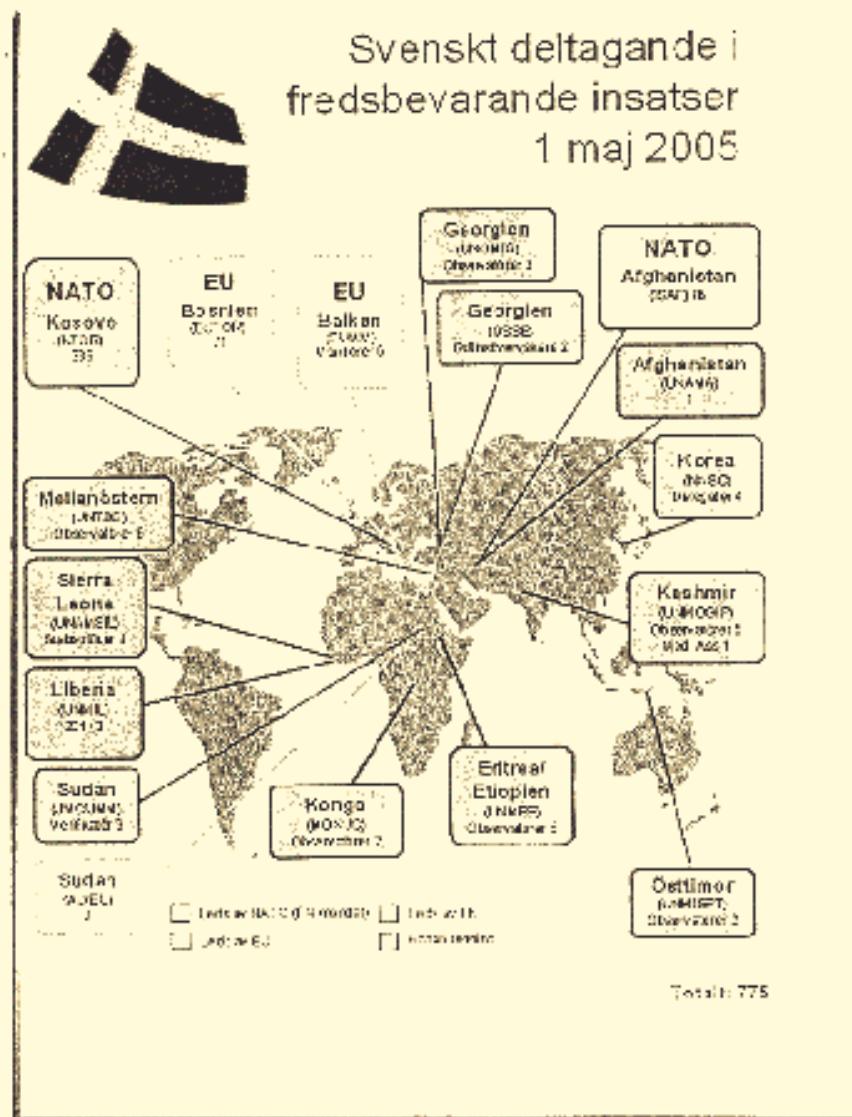
av klädsel och vissa typ karategrepp/rörelser mot knivbeväpnad motståndare. Man måste inte vara muskulös men teknisk.

Undertecknad var kadett i 1st märnader på Karlberg 1961-62. Vid ett tillfälle beordrade fysläraren fram kadett Hällkvist till brötar mattan på vanligt sätt med orden: "Kan jag få låna dej?" Det var ingen fråga. Sedan kröp han ner på händer och knän i partem och beordrade mig koppla en halvnelson under armar och över nacken på honom. Undertecknrad var förvisso längarmad men Manns nacke och axar var bredare än två oxar tillsammans så uppgiften var omöjlig! När jag försökte fullfölja ordem stående framåtböjd över hans rygg skakade han på axlarna och jag flog framåt i en saltomortel för att sedan landa på rygg flera meter bort!

Allan Mann var inte särslit fortjust i att tale om sina upplevelser under kriget utan mer för att omgesorja omhändertagande av krigsinvalider samt eftercrska saknade samt stupade. Han föredrog att handla mer än attorda. Han var fördig med en kropp och utstrålning som sa' allt. Mann var mycket omtyckt samt uppskattad som läärare, oftast med glimten i ögat. Han torde någon gång ha tränat varenda yrkesofficer på FN-Bat 72 M.

Bengt Hällkvist -- 050

|||||

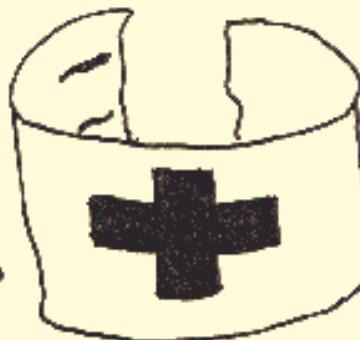

Designad överrikskarta från ATK/G3

Bengt Hällkvist -- 050

FREDSKAMP

MEDICIN

NYTT INTERNATIONELLT SJUKVÅRDSEMBLEM

Som redovisades i föregående nummer av Sandpappret har det i många år pågått internationella möten och diskussioner om nödvändigheten av att skapa ett nytt skyddsämblemet, vilket kunde accepteras samt nyttjas av sjukvårdenheter tillhöriga icke-kristna eller icke-muslimska parter i samband med väpnad konflikt. Under två dagar i september träffades ju sann bekant hela "Röda korssrörelsen" och representanter för de 191 stater, vilka undertecknat ikrågavarande Genèvekonvention i avsikt att lösa symbolvisten men fattades då inget slutgiltigt beslut.

Som antyds ovan förknippas de nu närmast totalt dominanterande skyddssymbolerna, röda korset och röda halvmånen, med religiös identitet och uppfattas helt missvisande av bl.a. världens två folkrikaste nationer, Kina samt Indien, där ifrågavarande kristna och muslimska religioner är av underordnad betydelse. Dässutom har flertal arabländer haft invändningar mot Israels emblem röda davidsskölden, Magen David Adom.

En arbetsgrupp tillsatt av Röda Korsets Permanenta kommission med dévarande ordföranden i Svenska Röda Korset, Prinsessan Christina Fru Magnusson, såsom ordförande har nu gångna hösten framlagt ett slutgiltigt symbolförslag.

Nämnda förslag antogs 7 december i Genève i form av ett nytt tilläggsprotokoll till 1949 års Genèvekonventioner, vilket möjliggör användandet av det nya emblemet

Utan minuten ev det nu fastställda emblemet är en röd såsom alternativ till det röda korset och den röda halvmånen, röda, och benämns "Röda Kristallen". Red. nej. Det beslutade tredje allmäntliga humanitära symboletet ska på svenska benämñas röda kristallen och ej röda diamanten som angavé i förra numret av

Sandpappret. I det nya emblemet skall en nationell symbol kunna tas in i vita rutan.

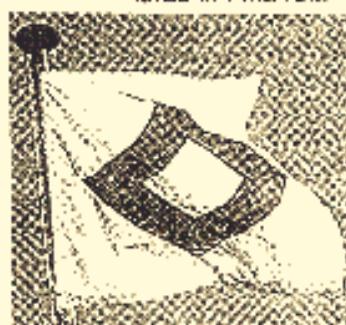
RECERINGSKANSLIET

Recringskansliet, 105 31 Stockholm, 08-55 20 00
E-post: rak@rak.srk.se, www.rak.srk.se

Pressmeddelande
8 december 2005
Ordförandeprinsessan

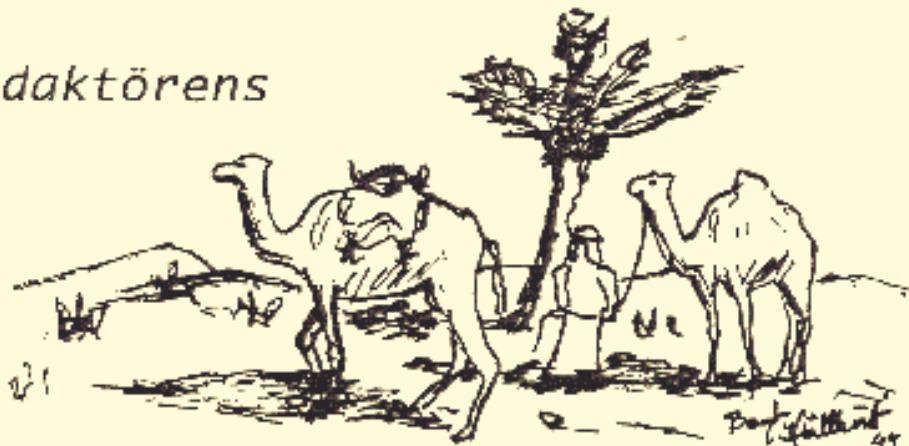
Nytt emblem för Röda korssrörelsen

Igår antogs i Genève ett nytt tilläggsprotokoll till 1949 års Genèvekonventioner som möjliggör användandet av ett nytt alternativ emblem ...

Bengt Häkkqvist - 050

Stabsredaktörens spalt

+++++

STABSREDAKTÖREN PÄLYSER HÄRNEDAN ATT INNEVARANDE ÅR, 2006, ÄR DET 50 ÅR SEDAN DEN FÖRSTA SVENSKA UTLANDSSTYRKAN, UNDER FN, INSATTES FÖR EN FREDSFRÄMJANDE MISSION. DETTA FÖRHÄLLANDE BÖR NATURLIGTVIS IAKTTAGAS AV VÅR KAMRATFÖRENING UNDER SAGDA ÅR.

REDAKTÖREN

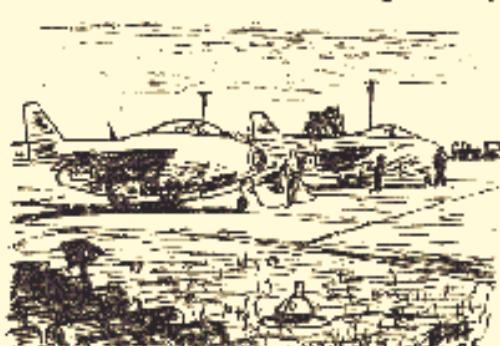
UTLANDSSTYRKAN FYLLER 50 ÅR -- det ska vi fira!

År 2006 är det 50 år sen Sverige eller önskemål från FN skickade ut sina första soldater i fredsbevarande tjänst. Till Gaza närmare bestämt. Detta jubileum ska givetvis firas på ett eller annat sätt i samband med FN-dagen den 24 oktober.

och hur kan jag veta detta? Jo, helt enkelt därför att jag för någon månad sedan var kallad till en intervju på försvarshögkvarteret; en intervju med syfte att utreda huruvida jag var rätt person för uppdraget såsom redaktör för och författare av en planerad jubileumsbok, "Utlandsstyrkan 50 år". Bakgrunden var, fick jag veta innan intervjun tog sin början, att Försvarsministern omkring ett och ett halvt år tidigare hade fått en påse pengar från försvarsdepartementet tillsammans med en anmodan om att göra en jubileumsbok.

Tydligen var det så att den eller dom som ursprungligen var tänkt(a) att hålla i detta uppdrag liksom de flesta och det mesta inte längre fanns kvar inom vår så kraftigt nedbantade försvarsmakt och att någon nu upptäckt att det liksom var hög tid att komma igång med arbetet. Kanske var det också så att den som slutligen fick detta ärende på sitt bord inte alls ville ha det och så förserades det ytterligare. Tiden för att förverkliga projektet var under alla omständigheter i knappaste laget.

Jag var mycket väl förberedd inför intervjun och hade till och med bokens innehåll i stora drag med mig i huvudet: 1) Tankarna bakom boken och dess syfte, förslagvis i ett förord av överbefälhavaren, 2) Så härjade det – en historisk tillbakablick inledd med bakgrund till den första FN-missionen och en redogreelse för själva beslutsprocessen (både i FN - högkvarteret och i vår egen regering och riksdag), 3) En förteckning i kronologisk ordning över alla de svenska styrkor som medverkat och med vissa grunduppgifter om var och en (exempelvis befälhavare, styrkans nummer, uppdragets art och resultat vid uppdragets slut) inledd med en världskarta med alla "svensklanden" markerade, 4) Ett antal intervjuer med både befälhavare och vanligt folfolk samt "nedslag" på olika håll där nära 12 got av speciellt svenskt intresse inträffat (typ före-

I vårt J 29or -- ur UN Fighter Squadron 22, F 22 under klargöring i Luluaborg i centrala Kongo Zaire Rod

ta och hittills enda svenska flyginsatsen i Kongo 1900 - 04 med dätidens hightech-innovation i luften, de s.k. "Flygande Tunnor". J 29 B (jakt) och J 29 C (spaning) och "vår egen" egyptisk-israeliska Joint Commission's arbete under svenskt beskydd i El Tasa våren 1979 med den praktiska implementeringen av vad som överenskoms i Camp David-förhandlingarna, 5) Artiklar och intervjuer speglade dagssituationen (var finns svenska fredsbevarande styrkor idag, vilka uppgifter har dom och vilka framsteg görs?), 6) Utlandsstyrelsens organisation och framtida uppgifter, 7) Litteraturhänvisning samt 8) Dörförord av försvarsministern. Intervjun gick bra, vi fann varandra snabt och det kändes tydligt, att mina synpunkter på jubileumsboken och vad som borde göras innehållsmässigt vann starkt gehör. Normalt brukar jag aldrig ligga lägt i situationer som denna och inte ta ut något i förskott men den här gången kände jag mej, när jag gick ut därifrån, faktiskt ganska förvissad om att uppdraget var mitt. Jag visste också, med mej, att jag skulle kunna göra ett bra jobb åt uppdragsgivaren. Därmed inte sagt att jag var den enda med dessa övervägningar -- självklart inte.

Några dagar senare fick jag ett mail i vilket jag tackades för visat intresse och ett bra möte men vi kunde också konstaterades, att uppdraget på grund av min "höga kostnadsbild" hade gått till en annan. Jag förnekar inte, att jag gärna hade velat ha jobbet men definitivt inte till vilket pris som helst. Jag hade snabt kommit fram till att uppdraget skulle innebära en hälftsinsats under de cirka åtta månader, som då återstod fram till lämning till tryckeriet -- och tiden var ändå mycket knapp. Under sådana förhållanden måste man rimligtvis också ha betalt därefter -- jobba ideellt har jag gjort tillräckligt länge under mitt liv.

Övsetti vem som fick uppdraget, hoppas jag ej ifråga om att det blir en bra bok. Men att den i slutändan blir billigare än det pris jag offerade, det tror jag inte ett ögonblick på. Skulle så bli fallet tar jag gärna ett värv krypandes på knä runt vår kära hinderbana i Baluza -- om den bara finns kvar! Som den gången då MoDo 1979 slog Djurgården i avgörande SM-final. Här den här jubileumsboken -- i vilken tör övrigt också ska ligga en DVD med en jubileumstilm -- är tänkt att användas och vilka som skall få (köpa) den, har jag inte riktigt fått klart för mej. Däremot tror jag dock att jag lyckats övertyga beställaren om att alla nu levande svenskar, som varit ute i FN-tjänst eller motsvarande, borde vara en självskriven målgrupp. Om jag förstod saken rätt, så var det ingen redan tänkt tanke från beställarens sida.

Så sänd mej gärna en tacksamhetens tanke om -- och i så fall när -- Du erhåller ditt exemplar.

Käbe Lidén - 037

"AL-LIMERICK:ar"

Läser Du en -- läser Du flera

Nedan återger vi som brukligt några av Mellanöstern miljöpåverkade limerickar. Ryktet säger att denna versform har sitt egentliga upphov på Irland. Läsaren bör veta att de två första raderna och den femte skall rimma samt ha lika många stavelses och eka nämnda rader vara längre än raderne tre och fyra, vilka i sin tur är lika korta och inbördes rimmer. Vidare bör tilläggas att första raden bör innehålla en geografisk angivelse i slutet. I detta nummer återfinns till vår glädje den ene av våra två yppersta ökenpoeter. Redaktören

På camper i Sinai öken
av läget såg vi aldrig rökens.
För se'n många år
ej fanns några spår
och ej heller hörde vi goken!

När man åkte på leave till Kairo
för att momodems högtidsdag fira,
ja då, ådrar min själ
hardet inte gått väl
om man sedan hem kom med blåtira.

Ut i den svenska campen "Baluzza"
fanns del sand men e, alls någon mossa.
I Per Hallgrens kök
var det jämt ett stök,
öland fick man på sillpudding frossa.

Den som prövat slå runt i Jerusalem
och bukål bord till sin vän Metusalem
har blev utslängd av vakten
och fick se'n öka takten
för då gällde det bara att ruska hem.

MÖ-HUMOR... hört berättas

Som bekant var Saddam Husseins makt närmast oinskrankt i Irak ären före senaste Irakkretsen. Därvid hade han ju också snott till sig det mesta i penningväg. Kanske var det äldrem, som gjorde att han synbarligen var ihop återhållsam vad gäller kvinnor -- eller? Men hans soner var i alla fall aktiva i grenen. Det är sålunda begripligt att Saddam inte var sarskt muslimskt troende. I varje fall var han ytterst veksam till om han skulle uppnå sådan himmelsk harlighet hos Allah att den skulle vara likvärdig den han hade skapat åt sig själv i alla de palats han tillägnat sig här i jordelivet. Han skulle nog inte ens få sitta vid Allahs sida.

Hur som helst var Saddam vid något tillfälle i behov av vila och åtskit från alla ja-sägare. Följaktligen hade han begivit sig ut ensam på en roddtur på Tigris i närheten av ett av de många palatsen. På avstånd kunde en annan roddbåt med livvakt och adjutant. För att komma utom synhåll från dessa -- han behövde tydigen "läta sitt vatten" -- så rodde Saddam runt bakom en vassrugge. När han så stälde sig upp i båten så kantrade denna och Saddam föll i vattnet och sjönk innan han hann röpa på hjälp.

Men alldeles i närheten satt några fattiga smågrabbar -- också i en liten båt -- och fiskade för dagens ivs-uppehälle. De såg olyckan samt skyndade till varvid den ene grabben. Ali, dock nec i vattnet och lyckades få upp Saddam till ytan, varpå han fick hjälp av den andre, Mohammed, att hiva upp Saddam i båten alldeles utpumpad.

Efter åt när Saddam hade återhämtat sig, var han jättelycklig och mycket tacksam mot pojkena så han lovade dem stora belöningar och han frågade först Ali: "Vad önskar du dig?" Sag vad som helst så ska du få det." Efter en stund svarade Ali: "Jag vill ha en ung, stark och snabb kamel."

Det ovrade Saddam ordna och dessutom riktigt med foder. Därpå stälde han samma fråga till Mohammed.

Denne satt sur en stund och svarade sedan buttrert, att han inte ville ha något alls.

- "Vad nu då," frågade Saddam förvånat, "du som här varit med om att rädda mig, Iraks oljekränte-härske, måste väl kunna röcta er värdefull belöning?"

- "Ja, jag skulle i så fall vilja ha en stilig begravnings, Inshallah!" blev det övermaskande svaret från Mohammed.

- "Nej men det är du alldeles för ung för annu utan önska dig något du verkligen vill ha", uppmanade Saddam.

- "Nej, det tör jag inte förom jag får något fint och sedan berättar för min far, att jag varit med om att rädda livet på Saddam Hussein så kommer far att slå ihjäl mig".

Foto: Reuters

"Usch, den stygga baljan!" utropade lille Banzar, lösken över att han tyckte sig ha fått sina byxor nedslänkta av baljan och dess innehåll. Otäckt med den ansåg han och började sparke den.

- Gamle Abu Hassan -- som just då kom att passera förbi -- stannade till inför vad han hörde och såg. En annan man skulle kanske inte ha trytt sig för så litet men denne Hassan gjorde så, då han kände på sig att här fanns tillfälle att uttala en vis lärdom. "Varför bannar cu baljan?" frågade han nyfiken den lille ärga pojken.

- "Se så den har stänkt ned mig!" svarade lille Banzar och pekade på sina nu nedslänkta, våta byxor.

- "Har baljan verkligen gjort detta?" undrade Abu Hassan med ett djupsinnigt ansiktsuttryck.

- "Ja, det har den!"

- "Nej," svarade gamle Hassan med ett allvarsamt leende -- "ser du den stänker ju inte het mig, fastan att jag står lika nära baljan som du. Ser du min gosse -- baljan kan inte..."

Precis då rusade en hund förbi och stötte till baljan så att den väte omkull, översöldde den vise, gamla manens byxor med smutsigt vatten samt krossade fullkomligt gamle Hassans era stortå.

- "Den satans baljan!" vrålade gamle vise Hassan samtidigt som han hoppade på ett ben, blodrött i ansiktet av smärta och ilska.

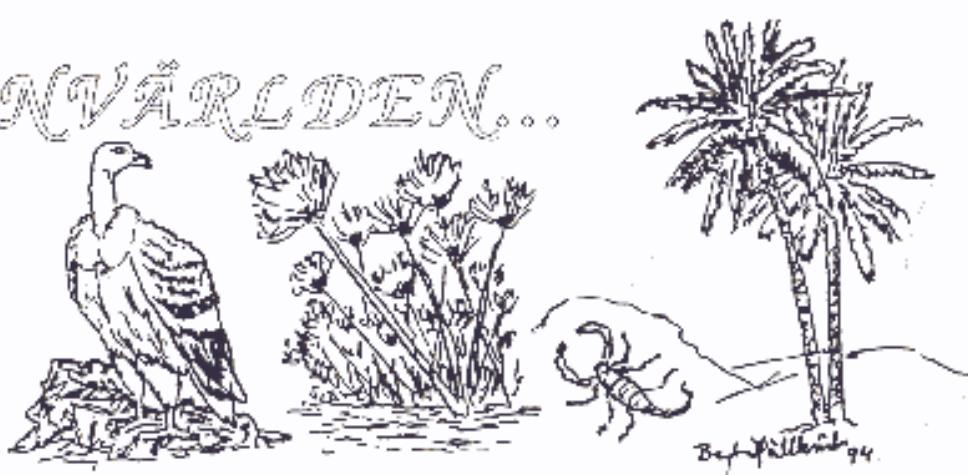
Då log lille Banzar

Moral: Onodig visdom skall man spara

Tills man räkar själv i fara

Historien om baljar över är en språklig och MÖ-miljömässig omarbetsning av ärdom från Fairstaff Fekir.

ÖKENVÄRLDEN...

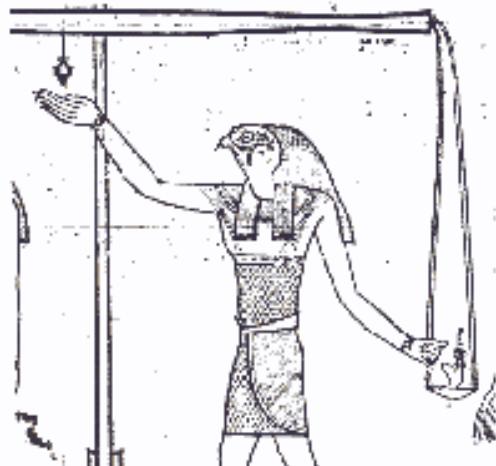
UNDER DENNA VINJETT ÅTERKOMMER, SOM BRUKLIGT I SANDPAPPRET, EN BESKRIVNING AV FAKTA OCH/ELLER FICTION OM ETT DJUR ALTERNATIVT EN VÄXT, SOM FINNS/FUNNITS I SINAI ELLER EN STJÄRNBIKDÄROVANFÖR MED ARABISK ELLER ANTIK EGYPTISK ANKNYTNING

UDJAT: det allseende ögat och dess ursprung

I många kristna kyrkor kan man se ett öga avbildat, ibland omgivet av en liksidig triangel (den heliga treenigheters triangel), ibland omgivet av solens gyllene strålar och sällan med båda inramningarna. Flertalet kristna kyrkor är -- till skillnad från judiska synagogor och muslimska moskéer -- utsmyckade med olika symboler (ikoner) eftersom de andra två stora monoteistiska (mono = en; teo = gud) religionerna, judendomen och Islam, förbjuder avbildningar såsom varande ett slags avgudabilder, vilket strider mot Det Första Budordet:

"Du skall inga andra gudar hava jänté mig. Du skall icke göra Dig något beläte eller någon bild, vare sig av det som är uppe i himmelen eller av det som är nere på jorden... etc, etc... (2. Mos. 20)."

Även om det finns kristna samfund, som bejakar och efterkommer detta bud så tycks fera ta tåmligen iatt därpå, ty många kristna helgedomar är fyllda av praktfulla helgonbilder (ikoner och allehandla symboler av skiftande ursprung). "Guds allseende öga" är som symbol lånat från den gamla egyptiska mytologin under faraohernas tid -- flera tusen år före vår tideräknings början. De allseende UDJA / -ögonen är symboler för solen och månen. De tillhör guden HORUS, en mycket komplicerad gudom, vilken genom seklerna ändrar gestalt och karaktär. Ursprungligen en gammal himmelsgud med falkhuvud återöds han som son till gudaparet ISIS och OSIRIS. Fadern Osiris, de levandes häskare, hade mördats och styckats av sin bror SETH, men modern Ises sammantogar kroppsdelarna och Osiris fortliver såsom de dödas konung. Även Horus hotas av Seth men besegrar slutligen sin fars mördare och efterträder Osiris samt solguden RA som den högste guden i egyptisk religion och som sådan erkänd i hela det stora riket. Gudinnan Isis med det lilla Horusbarnet -- även kallad HARPOKRATES -- i sin famn är en föregångare till Maria med Jesusbarnet.

Guden Horus uppträder i många skepnader men vanligast är en mänskokropp med falkhuvud. Fed

Aven i övrigt uppvisar Horusgestalten många karaktärsdrag, som förebådar kristendomen. Horus uppträder i många skepnader i en den vanligaste inkarnationen är falken eller en mänsklikropp med falkhuvud. Ofta kan man se en talk såsom Faraos beskyddare sittande på eller intill dennes huvud -- ibland med utbredda vingar. Att falken kom att bli den högsta gudornens symbol är lätt att inse även om man kan formoda att det fanns flera.

kvalificerade kandidater bland alla de varelser, som ingick i det myllrande symbolgalleriet i den egyptiska mytologin. Falkens förmåga att själv osynlig från mycket hög höjd upptäcka och blicksnabbar döda såväl små som relativt stora byten nere under sig föreföll övernaturlig, förbryllande samt imponerande. Även i många andra kulturer har falken dyrkats såsom symbol för styrka, snabbhet, synskärpa och klarsynthe: sam: adelmod. I nordiska asatron var det oftast den knipsluge Loke, som förvandlade sig till falk men också den alltvisse Oden tog sig då och då en tur över jorden i falkgestalt. Jaktens kristna helgon och beskyddare, Hubertus, har en jaktfalk som attribut.

Falkjakt har under flera ärhundraden utgjort en sport för rika stormän samt härskare och bedrivs fortfarande i delar av Asien och Afrika. Falkjakt är sedan länge förbjuden i Sverige men då och då ertappas böplundrare, vilka lockas av de höga priserna på den svarta marknaden för rovfåglar.

Svenska Naturskyddsstiftelsen har en falk som symbol och har under flera decennier kämpat för att rädda pilgrimsfalken från utrotning i vårt land, vilket var en överhängande risk på grund av de biocider (DDT m.fl.) som tillåts förgifta vår natur under flera årtionden. För närvarande tycks beständet ha stabiliseringat sig på en godtagbar nivå. Pilgrimsfalken är förmodligen en av jordens snabbaste, varmlodiga varelser. Man har uppmätt en hastighet på c:a 250 km/tim. när den störrebyter på sitt byte från hög höjd -- vissa uppskattningar tyder t.o.m. på 400 km/tim. Pilgrimsfalken fångar sitt byte i luften och föder upp sina ungar på avlägsen beläggna klipphyllor men kan stundom bo i kyrktorn och silos. Under vår vistelse i Sinai kunde vi då och då få en gäst i en jagande falk antingen det nu var en av de inhemska arterna eller en från norr, som följde flyttfågelsträcken. De jagade ofta längs Medelhavskusten ("Plastic Beach" m.fl.), där de konkurrerade med beduinerna, vilka satte upp tunna nylonnät på palmbladstjälkar för att fånga flyttande fåglar. Någon gång kunde man också få se en falk accelerera i skydd av en stor sanddyn samt helt överraskande med ofattbar snabbhet och kraft plöcka till sig en duva invid en beduinby eller palmdunge. Den som en gång sett denna bländande uppvisning i överlevnadsteknik glömmer det aldrig.

Denna överlevnadsteknik har tagit årmillioner att utveckla och har fört falkarna till toppen av näringsskedjan, där de kan fortleva tack vare en sällsynt väldimensionerad samt välcoordinerad kropp, varav de vackra och skarpa ögonen utgör en väsentlig komponent. Dessa ögon, som inspirerat människan till att låta dem bli symboler för sina högsta gudomar eller att försöka kopiera dem, som kvinnorna gjort alltsedan faraonernas tid, genom att sminka sina ögon och därmed öka sin attraktionskraft och sálunda befrämja släktets fortbestånd. Ånnu i våra dagar kan vi se att fiskebåtarna i Medelhavet ofta har stiliserade ögon målade i stäven -- ögon som hästammar från falkguden Horus. Udjat-ögonen, vilket betyder de hela eller friska ögonen, ögonen som blivit återställda efter mörkrets, guden Seths, angrep. Nästa gång Du besöker en kyrika och ser "Guds Allseende öga" kanske Du läter Din tanke fascineras av en jagande falk och dess prestationer, varvid en föreställning börjar växa fram: föreställningen om "Det Allseende ögat", Udjat-ögat.

Alv Svensson -- 003

|||||

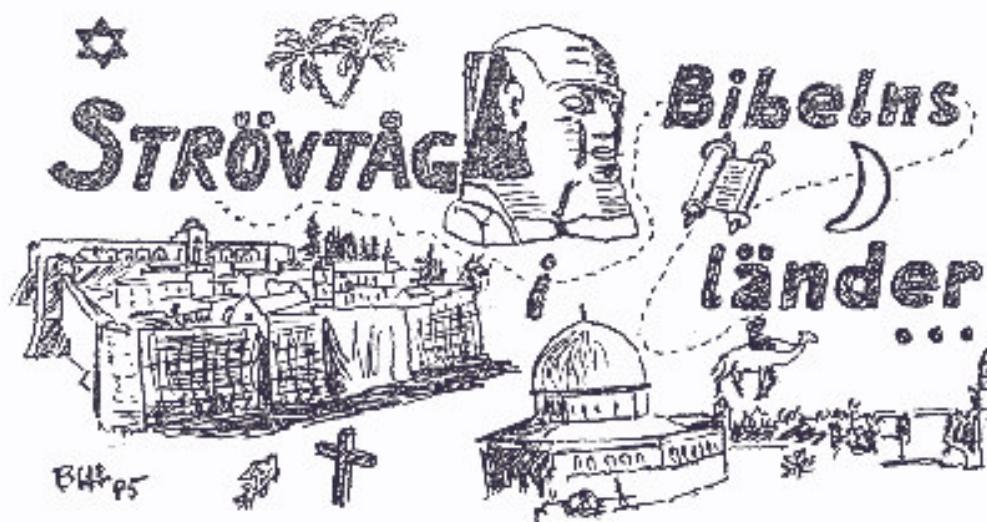
REDAKTIONELLT

Redaktören

Föreliggande nummer av Sandpappret skulle ha distribuerats strax efter gångna årsseftet såsom nr 2 årg 12. Min övriga arbets situation här emellertid något försenat utgivningen. Sådan har ju nu kunrat ske efter utelämmande av en del annat traditionellt förekommende artikelmaterial såsom "Politik i Mellanöstern" och "FN Special" m.m. Observera dock att bekräftigt innehåll är skrivet under år 2005 och avser egentligen sagda år men har jeg på entragen begärat -- och efter en del omredigeringsförsök för att undvika tidsmässiga missförstånd -- ändrat utgivningsdatum. Sådant förlarande ska jag försöka undvika framöver då jag anser att vår tidnings layout ska markera innehållet. Vi har ju inte resurser att tävla tidsmässigt med etablerade media och kan därför inte hycka med framåtriktad "offensiv" tidsdatering eller nyhetsservice. Jag undvikar avsiktligt och av trovärdighetsskäl att inhämta nyhetsmaterial från internet -- kallas källkritik. Jag har nu haft bekymmer med tidningens omslag men har behållit det tidigare förberedda genom räddningsåtgärden "På tal om Palestina". Det något neckartade tidningsemfåget motiveras också -- på begärani -- av ekonomiska skäl för att möjliggöra bipackning av infomaterial etc. avseende 72 M bataljonsmöte i höst.

Om Du som läsare vill skicka in synpunkter på föreningsgångsaganheter eller berätta något från någon tjänstgöring, FN-mission -- var som helst -- som Du deltagit i så är Du välkommen med Ditt alster. Observera att FN:s fredsprämjande operationer i år, 2006, firar 50-årsjubileum räknat efter Gaza-insatsen. Delta avser vi belysa i kommande nummer vid sidan om nu aktuella maktförslagutningar i Mellanöstern.

En insändare bör omfatta 1 maskin-/datorskriven sida inkl ev bild. Sådan måste vara tydlig, ljus och kontur-skarp samt försedd med uppgift på upphovsmannen. Skriver Du för hand med stor handstil brukar 3 sidor motsvara 1 textsida i Sandpappret. Insänd manusmaterial till tidningens redaktör enligt sida 2. Insändare och 16 artiklar från redaktionen till nästa nummer önskas bli postade/sända senast tisdagen 18 april.

+++++ BATALJONSPASTORNS STRÖVTÅG I EGYPTEN

Denna gång tänker jag ta Dig med till Egypten – före vår Sinaijänt – bara jag inte upprepar mig. Detta land är, som bekant, fantastiskt och har en sådan märklig kulturskatt, att dess like kanske inte finns någon annanstans i världen. Man kan i månader vistas i detta förunderliga land och ändå göra nya upptäckter. Första gången jag var i Egypten var 1968. Jag vill berätta lite om den resan.

Jag bodde på ett hotell alldeles invid Egyptiska museet i Kairo. Utanför satt skoputsarpojkarna för att få tjäna en elant. Jag vill verkligen rekommendera ett ganska långt besök på museet. Här finns guld och åter guld från 4000 år tillbaka i tiden. När Tutankhamons grav upptäcktes i Konungarnas dal 1922 fann man en av de förmärs guldskatterna i världen. I hans gravkammare fanns lådor inuti varandra. De var stora som små garage och helt överdragna med guld. Flera av dessa finns på museet. Det finns också Tutankhamons stridsvagn övergjuten med guld. Den ser nästan ut som en modern sulky. Här finns också mumiekammaren med sina närmare 20 faraoiska mumier. Numera tror jag att den är stängd. Anvar Sadat sa' att man ska inte tjäna pengar på döda männekor så han slängde kammaren. (Den kanske är öppen igen – men jag vet inte).

När man gick från mumie till mumie kom man slutligen fram till Ramses II. Det var med både vörhdad och nyfikenhet man stod vid hans sarkofag.

- Var det verkligen denne man, som fajtades med Mose? Var det denne man, som druknade i Röda havet vid israeliternas uttåg? Många år senare, när jag kom till mumiurummet var Ramses borta. Jag undrade varför.

- Mumien finns nu i USA. Bl.a. på en egyptisk utställning men också för att forskare ska undersöka om den märkliga personen hade druknat.

Jag har inte fått något svar, om det var så. Det är risk att jag fördjupar mig för mycket i detaljer men det finns så rysligt mycket att tundra över och är så intressant tycker jag.

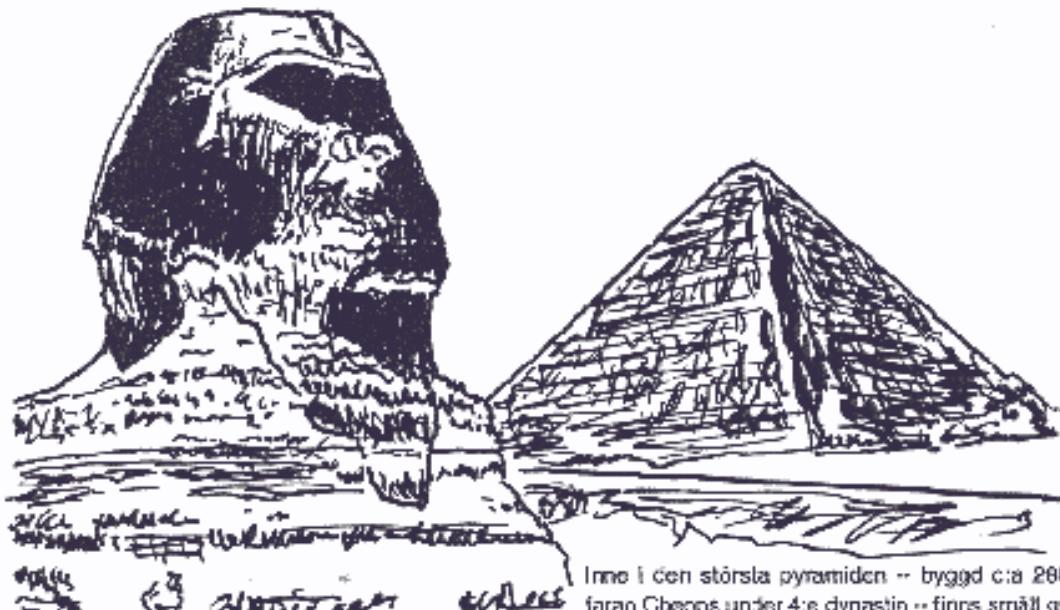
Så har vi de store pyramiderna. Naturligtvis är de tre utanför Kairo de största men förutom dem finns ytterligare ca trettio stycken samt dessutom en mängd små, vilka kanske bara är upp till tio meter höga. Redan under Mose tid fanns dessa monument.

Jag vill här inskjuta en parentes. Inne i Cheopspyramiden finns en granitsarkofag i kungens kammare. Det finns ett märkt jack i sarkofagens kant – kanske en halv meter långt samt omkring 30 cm djupt. Det konstiga är att graniten har smält och smältan ligger på golvet. Vad har hänt och hur samt varifrån kom den hetan?

Kammaren med granitsmälten. Okänd fotografi

Intill pyramiderna finns små hantverkskiosker, där man kan se hur papyrus tillverkas och här infill produceras även gedigen parfym -- sådan som bl a. Herodes den store ordnade i Jeriko samt förärade Kleopatra

Inne i den största pyramiden -- byggd c:a 2600 f.Kr. av farao Cheops under 4:e dynastin -- finns smäckgrift.

Nu lämnar vi de stora pyramiderna i El Giza och vandrar in i gamla staden i Kairo. Här finns den stora Alabastermoskén och i en liten gränd tinner man Abu Sergius kyrka. En av världens äldsta kristna kyrkor. Traditionen säger att på den platsen bodde Josef och Maria med Jesusbarnet under sin flykt till Egypten. Deras bostad låg under koret i Abu Sergius' kyrka.

Alldeles intill finns också en av världens äldsta synagogor. Judarna som tjänstgör där berättar gärna om dess spännande historik. Här finns även Menoran -- den sjuarmade ljusstaken -- broderad på ett fint klace samt det moderna Israels statsvapen.

Inom gamla stadens murar finns så väldigt mycket att se och uppleva. Dit hor många gamla koptiska kyrkor. (Koptiska kyrkan betyder egyptisk kyrka och hor till världens äldsta). Det finns omkring 8 miljoner kristna kopter i Egypten med en total befolkning numera av ungefar 70 miljoner invånare. I gamla stan finns både munk- och nunnekloster. Jödå, jag besökte bl.a. ett nunnekloster. Abedissen visade runt, varvid jag kom till en samlingssal med altare, reliker och bonebankar. Jag upptäckte konstigt stora ägg, som hängde i shören från taket. När jag frågade:

- "Vad är detta?" fick jag till svar
- "Det är strutsägg".
- "Men varför hänger de här?"
- "Likt som strutsen alltid håller sin blick fastad på ägget, skall vi alltid ha vår blick fast på Frälsaren, Jesus Kristus".

Här i denna märkliga miljö hände saker. I St George's kyrka stod en kvinna framför en glastäckt ikon och fördes ett mynt över tavlan.

- "Vad gör hon?" frågade jeg
- "Hon ber och när myntet fastnar på glaset vet hon, att hon får bönesvar."
- "Men fastnar myntet?"
- "Vänta ska Du få se."

Och faktiskt där sat det. Vad som hände med kvinnan och hennes bön vet jag inte. Så vandrar jag vidare in i de gamla gränderna. Där finns kvarter där man säljer guld och gator med silver och tenn och kläder och där man säljer hängande djurkroppar omvärvmade av flugor. Någon försäljare frågade varifrån jag kom och vem jag var. När han fick reda på, att jag var svensk präst tog han mig avsides och sa':

- "Även jag är kristen. Jag är kopt. Följ med mig hem på en kopp te." Ja, visst var det trevligt.

Detta är nu bara några små glimtar från Bibelns Egypten -- egentligen såsom jag upplevde det för flera år sedan. Om det blir någon mer möjlighet ska jag vandra vidare och berätta. Men innan jag slutar för den här gången måste jag berätta om ett mycket intressant möte jag hade på Universitetet i Kairo. Där mötte jag då Vivi Täckholm. Vilken mämniska! Vilken fantastisk person. Hon var professor i Kairo samt Alexandria och utgav flera botaniska och kulturhistoriska böcker samt utgav tillsammans med Muhammad Drar "Flora of Egypt" i fyra tjocka band. Vivi blev så glad, när det kom någon svensk. Hon dog ju 1978 - 80 år gammal -- strax efter att vi hade kommit ner på vår FN-mission.

Värt att veta från MÖ...

VID SIDAN OM DE STORA RUBRIKerna OM VÄRLDSHÄNDELSEN KAN MAN HÄR OCH VAR FINNA STOFF AV INTRESSE FÖR ÖKENVETERANER ELLER SINAIVÄKTARE. DÖM SJÄLVA.

De festligheter som olika religiösa trosrikningar genomför vid vad de flesta västerlänningar tidsmässigt betraktar som årskilte skiljer sig åt en del såväl avseende upphov, genomförande/traditioner som tider. Muslimiska trosbekännare har en helt annan almanacka än de kristna, vilket medför att islams festkalender följer månens faser och flyttar sig elva dagar varje år. Islams heliga fastemånad, ramadan, vandrar således och hade år 2005 e. Kr. infallit under större delen av kristna oktober med avslutning 3 november då fastebrottshelgen, *Eid al-Fitr*, firas. Denna helg kallas "illa högtiden" och kommer näst efter "stora högtiden", *Eid al-Adha*, i betydelse. Eid kan närmast översättas med "en återkommande lycka eller festglädje". Många säger att "illa högtiden" framför allt är barnens högtid, då presenter vanligen i form av perger samt kläder delas ut.

Det finns ingen speciell Edsmai utan kycklingspetti och grillat lamm kan förtäras liksom inassor av grönsaker och goda kakor samt teer beroende på nationalitet.

Fastebrottshelgen och fastemånen handlar till stor del om samhörighet och solidariet. Det anses viktigt att ge almosor till de fattiga och trots presenterna bör man tänka på dem som har det sämre ställt nener många. Föregående fastemånad medför mera tid för eftertanke om innehördheten av förestående fastebrottshelg och förberedelser samt mindre kommersialisering än det kristna julfrändet. Dock har man ingen speciell mat just för Eidsfirandet motsvarande värskinka etc. Dock unnar man sig läcker muslimsk mat av olika slag.

Hämast i tur -- inplacerat efter vår majoritetskristna tideräkning -- kom judarnas chanukka, vilket betyder "återinvigning". Även denna helg flyttar sig efter vårt sätt att räkna och daterade sig år 2005 e. Kr. och in i år till mellan 25 december och 2 januari. Den judiska kalendern följer månåret. Sagda helg har mycket gemensamt med de kristnas jultraditioner. Till skillnad från adventsljusstaken har chanukkaljusstaken nio ljus. Under den åtta dagar långa helgen tänds varje kväll ett nytt ljus med eld från det nionde ljuset tills alla är tända.

Chanukka firas till minne av jucarnas återerövring av Templet i Jerusalem år 164 f. Kr. (kristna, romersk tideräkning). Vid tempelinvigningen skulle det eviga ljuset tändas fast man hittade bara ett litet krus olja, som ej skulle räcka mer än en dag. Mirakulöst kunde emellerud ljuset hållas brinnande i åtta dagar. Därav det åtta dygn långa firandet.

Till mattraditionen under chanukka hör att äta mat med mycket olja -- Lex. Irriterade potatisplåtar -- till äminnelse av oljemiraklet. Däremot har sedan att ge barnet presenter under ifrågavarande helg inte alls något religiöst eller historiskt stöd utan är en efterapning av julkalendrtraditionen bland många kristna. Men någon judisk tomte finns ej. Kanske därför bruket att ge en present varje morgon kan krytas till tändningen av ett nytt chanukkaljus varje dithörande helgdag.

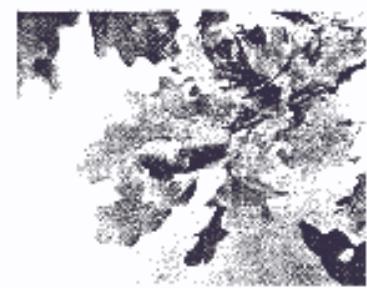

Den nioarmade chanukkastaken tänds med hjälp av mittljuset.

är att ortodoxa kyrkan följer den s.k. julianska kalendern, vars upphov härstammar från Julius Cæsar år 46 f.Kr. Senare (1582, vår tideräkning) byttes denna kalender ut mot den gregorianska tideräkningen, vilken vi tillämpar i katolska och protestantiska kyrkor m.fl. Den ortodoxa kyrkans kalender avsluter -- som sagt -- till den julianska, varigenom man konsekvent har ett skottår var fjärde år medan den gregorianska utesluter skottdagen de sekelårtal, som int är jämt delbara med fyra hundra. Hittills har skottdagen tagits bort 13 gånger. Den ortodoxa julen infaller 13 dagar efter vår och föregås av 40 dagars fasta. Detta innebär att juldagen infaller först 7 januari -- eller för oss trettonhelgen -- och då man först kan åta riktigt med julmat såsom lamm, turkiska kåldolmar, i vissa fall julskinka. Även den kristortodoxa fastan medför att många av dess be-

känna upplever att denna distanserar dem från en annars väl kommersiel julhysteri och samtidigt gör att juldagen känna mer festlig, när den väl inträffar.

Julgranen får stryka på foten mot något annat men hårt trädslag som ek el. dyl. På julträdet bryts en ekgren (motsv) från vilken tas kvistar, som välsignas i kyrkan samt där efter fastes bakom hemmets ikon. Julträdet är en folklig sed, som även fått religiös innehörd. Dels ska kvisten erinra om virkel i brasan, vilken herdarna satt och värmde sig kring, då budet om Kristi födelse kom men även påminna om Kristi uppståndelse från korset, vilket var tillverkat av just ett hårt trädslag.

Ekkvistar el.dyl. som välsignas i kyrkan ersätter julgranen för de kristortodoxa.

Redaktören

Vad bjuder Främre Orienten?

EN DEL ÖKENVETERANER UNDRAR OM UNDERTECKNAD BLIVIT SJUK EFTERSOM MATSEDELN LÄNGE HAR UTEBLIVIT. VAR LUGNA -- DEN KOMMER HÄR!

REDAKTÖREN

EGYPTISK UGNSSSTEKT KYCKLING MED POTATIS (4 port.)

1 hel kyckling
2 kg potatis
1 kg tomater
2 medelstora, gula lökar
Salt och peppar
Egyptiskt ris (elliknande)
Shareya (pasta)
Smör eller margarin/volja

Tvätta kycklingen och ta bort innanmätet. Gnid in kycklingen i riktigt med salt och peppar. Skiva potatisen och löken -- ju tunnare skivor desto kortare tillagningstid. Fyll ugnstecket till 3/4 med potatis och lök. Strö över salt och peppar. Placera kycklingen ovanpå potatisen. Skölj och dela tomaterna, mixa med litet vatten så att det blir som en juice. Häll tomatsjuicen över kycklingen och potatisen, nästan helt upp till kanten. Täck över med folie och gör små hål i folien. Ställ in formen i ugnen (hög värme) i c:a 45 - 60 minuter. Känn av och smaka på potatisen. Ta bort folien och låt formen stå i ugnen tills allt fått en fin steckfärg.

Skölj riset noggrant, tills vattnet är klart. Salta. Bryn 1/4 av shareyar i matfett i en medelstor kastrull. Tillsätt riset och rör om. Tillsätt vatten så att det täcker riset. Koka på låg värme i c:a 20 minuter eller tills vattnet har absorberats, rör om efter halva tiden.

Servera den ugnsteckta kycklingen tillsemmans med riset.

Shawarma: Over hela Egypten får man "shawarma", lamm på grillspett. Tunna skivor från lammspettet blandas med tomater i ett pitabrott och serveras såsom smörgås. Var så god

För att skölja ned den fasta, födan kan inhändas en flaska cypriskt vitt vin: Ambra Muscat d'Alexandrie eller libanesiskt rött som Chateau Kefraya.

20 (Utdrag ur turistbroschyren Detur Egypten - Tunisien, Vintern 2005 - 2006) Bengt Hallqvist -- 050

FN-Kamraterna 72M

2006-03-03

Sida 1 (3)

Kamratträff fredag 22 - söndag 24 september 2006

Vi kryssar med Vikingline till Tallinn! Vi är borta två nätter och får gott om tid tillsammans, generös utspisning, gedigen föredragning om det nya Estland samt personlig guidning i Tallinn av en kamrat som arbetat där i flera år. Alltså ett fullspäckat program - som är något utöver det vanliga! Dessutom genomför vi föreningens årsmöte, vilket vi härmed kallar till.

Flera medlemmar har under lång tid förespråkat en kamratträff med kryssning, andra medlemmar vill absolut inte ut på sjön. Eftersom vi hittills haft alla våra möten på land, provar vi denna gång något nytt och spännande.

Målsättningen med resan är

- Kamratlig samvaro under trivsamma former
- Ökade kunskaper om Estland och Tallinn
- Möjlighet till shopping (som kan bli en mycket lönsam affär...)
- Genomföra årsmötet

Samling fredag 22 sept kl 1630 i Vikingterminalen, Stadsgården, Stockholm.

Vi är åter söndag 24 sept kl 1300. Förläggning och priser per person:

- Dubbelhytt kat C (ej fönster)	1.560 kr
- Enkelhytt kat C	2.190 kr
- Dubbelhytt kat B (ej fönster)	2.140 kr
- Enkelhytt kat B	3.340 kr
- Dubbelhytt kat A (med fönster)	2.390 kr
- Enkelhytt kat A	3.840 kr

I priset ingår allt detta: Värmestdrink, tre rätters à la carte middag inkl(I) drycker (tre bra viner), frukost, buffé-middag inkl drycker (öl, vin, vatten o kaffe) söndagsbrunch samt kaffe och frukt under samlingar i konferensrummet.

Preliminärt program (för gemensamma aktiviteter)

- Fre kl 1700-1800	Årsmöte
- Fre kl 1800-	Middag i à la carte-matsalen
- Lör kl 1000-1100	Information om Estland och Tallinn
- Lör kl 1100-1300	Guidad tur i Tallinn
- Lör kl 1300-1800	Egen aktiviteter
- Lör kl 1800-	Middag i Buffet-restaurangen
- Sön kl 1100-1200	Brunch

FN-Kamraterna 72M

Anmälan görs genom inbetalning av anmälningsavgiften 500 kr till föreningens postgiro 409 96 39-9 senast 15 juni 2006.

Ange hyttalternativ samt din mailadress!

Anmälan utan inbetalning gills inte! Slutbetalning enligt senare order.

Vi åker med Vikinglines M/S **Cinderella**. Fartyget gör i dag dygns-kryssningar till Åland, men kommer efter sommaren att kryssa på Tallinn. Mer info cm fartyget finns på länken <http://www.vikingline.se/pagesSE/ovrigtFartygCinderella.asp>

Anslutningsbussar går från hela mellansverige, info om dessa hittar du på <http://www.vikingline.se/pagesSE/OvrigtAnslutningarBusskarta.asp>

Matarbussar i Stockholm avgår från Cityterminalen och Slussen.

Mer detaljerad info utsänds till deltagarna i god tid före avresan. Men vill du redan nu veta mer, så hör av dig till per.hallgren@chello.se (kommandantur etc) tel 08-847 513 eller lars.josefson@swipnet.se (program mm) tel 08-767 6878, eller bo.ringdal@swipnet.se (övriga frågor) tel 0708-954 407.

Information om träffen kommer också ut läggas ut på vår hemsida
<http://www.zzzz.se/sinai/>.

Med hopp om stor uppslutning samt en trevlig och innehållsrik resa!

Styrelsen för FN-Kamraterna 72M

FN-Kamraterna 72M

Anmälan till Kamratträff 22-24/9 2006

Anmäl dig senast 15:e juni

Hör av dig till

- Bosse R: Tel: 0708-95 44 07
E-mail: bo.ringdal@swipnet.se
- Pelle H: Fax: 08-401 00 19 (A)
Tel: 08-84 75 13 (B)
E-mail: pgi.halgren@chello.se

eller skicka kupongen till: Per Hallgren, Hornsruksgatan 3B, 4 tr, 117 34 Stockholm

Ja, jag deltar på Kamratträffen 22-24 sept 2006

Nej, jag kan tyvärr inte delta!

Avgiften - 500 kr - insätts på föreningens Postgiro 409 96 39-9

Betala gärna med e-PlusGiro

Glöm inte att ange namn och refnr samt hyttalternativ!

Vi behöver din anmälan - och anmälningsavgift - senast den 15:e juni

Hör du mail, så ge oss gärna din aktuella E-mailadress

Namn: _____

Refnr: _____

E-mail: _____

Telefon: _____